

ढकालमाथि एनेस्थेसियामा प्रयोग हुने औषधिको सिरिन्ज प्रहार

भापा, माघ २४ । भापा भद्रपुरका खेमराज ढकालमाथि एनेस्थेसियामा प्रयोग हुने औषधिसहितको सिरिन्ज प्रहार गरी हत्या गरिएको प्रहरीले जनाएको छ । कुनै पनि विरामीलाई अपरेसन गर्नुभन्दा अगाडि बेहोस पार्न एनेस्थेसियामा प्रयोग हुने प्रोपोफोल औषधिसहितको सिरिन्ज ढकालमाथि प्रहार भएको जनाइएको छ । सिरहा बिष्णुपुर गाउँपालिका वडा नं. १ स्थायी घर भएका २६ वर्षीय दिपेशकुमार सिंहले बिहीवार साँझ ६:२० बजे भद्रपुर नगरपालिका वडा नं. १० त्रिवेणी टोल बस्ने ६६ वर्षीय ढकालमाथि सिरिन्ज प्रहार गरेका थिए । परिवारसंग आफ्नै घरमा बसिरहेको अवस्थामा सिंहले आफूसँगै ल्याएको केमिकल लोड गरिएको सिरिन्जले एक्कासि ढकालको घाँटीमा प्रहार गरेका थिए । गम्भीर घाइते ढकाललाई उपचारको लागि भद्रपुरस्थित ओमसाई पाथिभरा अस्पतालमा पुर्‍याई चेकजाँचपश्चात् चिकित्सकले मृत घोषणा गरेका थिए । घटनालगत्तै प्रहरीले सिंहलाई पक्राउ गरेको थियो । पीडितको घाँटीमा

प्रहार गरिएको सिरिन्जमा भएको सो औषधि ल्याब परीक्षण गर्न पठाइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका सूचना अधिकारी डीएसपी खगेन्द्रबहादुर खड्काले बताए ।

अध्ययनरत सिंहले घोषामै एमबीबीएस तेश्रो वर्षमा अध्ययनरत जुनियर छात्राका बुवा ढकाललाई सिरिन्ज प्रहार गरी हत्या गरेका हुन् ।

चाहिएको छ खोजिदिनुपर्ने भनी बहाना बनाई घरमा आएका थिए । मृतककी छोरी घोषामा एमबीबीएस तेश्रो वर्षमा अध्ययनरत रहेकीले उनीहरूबीच सामान्य चिनजान रहेको बुझिएको छ । ८/९ महिना अगाडि पनि ढकालकी छोरीको बदनमा गर्ने नियतले सिंहले फोटोहरू इडिट गरि पठाएका थिए । उनीहरूद्वारा इलाका प्रहरी कार्यालय धरानमा उजुरी गरेको पीडितले बताएकी छन् । सिंहले प्रेम प्रस्ताव राख्दा ढकालकी छोरीले अस्वीकार गरेको बताइएपनि छोरीसँगको रिस्बिले बुबाको हत्या गर्नु पर्ने कारण भने पत्ता लान सकेको छैन । त्यसबारे अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ । हत्यामा संलग्न सिंहलाई मुत्तुकी अपराध संहिता २०७४ को ज्यान सम्बन्धी कसूरअन्तर्गत कारवाही तथा अनुसन्धान शुरु गरिएको डीएसपी खड्काले जानकारी दिएका छन् ।

बि.पि.कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान सिंह बिहीवार बिहान पनि मृतक ढकालको धरान घोषामा एमबीबीएस चौथो वर्षमा घर पत्ता लगाई अवकाश प्राप्त शिक्षक

जेष्ठ नागरिकको भवन उद्घाटन

भद्रपुर । भद्रपुर १० चन्द्रगढीमा निर्मित जेष्ठ नागरिक कल्याण समितिको भवन उद्घाटन भएको छ । समितिको चौथो वार्षिक साधारणसभाको अवसर पारेर नवनिर्मित भवनको उद्घाटन गरिएको हो । समितिका कार्यवाहक अध्यक्ष हरिकिशोर आचार्यको अध्यक्षता तथा जेष्ठ नागरिक संघ भापाका अध्यक्ष इश्वरीप्रसाद तिमिसनाको

प्रमुख आतिथ्यमा कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको थियो । प्रदेश तथा संघीय सरकारलगायत विभिन्न दाताहरूको सहयोगमा ३७ लाख ६ हजार ७ सय ७३ रूपैयाँको लागतमा भवन निर्माण भएको समितिका कार्यवाहक अध्यक्ष आचार्यले जानकारी दिए । सचिव शालिग्राम नेपालको सञ्चालनमा स्वागत मन्तव्य मुक्तिनाथ दाहालले गरेका थिए । कार्यक्रममा भद्रपुर नगर प्रमुख गणेश पोखरेल, भद्रपुर

१० का वडाध्यक्ष टेकबहादुर खड्का काजी, लेखनाथ पुस्तकालयका अध्यक्ष नवराज घिमिरेलगायतले शुभकामना मन्तव्य राखेका थिए । भद्रपुर १० स्थित विपी चौक पश्चिम त्रिवेणी टोलमा सोही स्थानका गोविन्द, विनोद तथा राधा चापागाई र देवीप्रसाद बस्नेतले निःशुल्क प्रदान गरेको ३ कञ्जा जग्गामा समितिको भवन गत वर्ष नै निर्माण सम्पन्न भएको थियो ।

आयोजक भद्रपुर इण्डो नेपाल टी-२० च्याम्पियनसीपको सेमिफाइनलमा

भद्रपुर, माघ २४ । आयोजक भद्रपुर क्रिकेट क्लब मेची बहुमुखी क्याम्पसको क्रिकेट मैदानमा जारी कोशी पाथीभरा इण्डो-नेपाल टी-२० च्याम्पियनसीपको सेमिफाइनलमा प्रवेश गरेको छ । शनिवार भएको समूह ए अन्तर्गतको अन्तिम खेलमा भारतको क्रिकेट कोचिङ उपाध्य नयाँ दिल्लीलाई ८ विकेटले पराजित गर्दै दुई जीतका साथ भद्रपुर सेमिफाइनलमा प्रवेश गरेको हो । पहिलो ब्याटिङ रोजेको नयाँ दिल्लीले

१९.२ ओभरमा सबै विकेट गुमाएर ११३ रनको सामान्य योगफल तयार गरेको थियो । जवाफमा भद्रपुरले २ विकेटको क्षतिमा १४.३ ओभरमै लक्ष्य पूरा गरेको थियो । ब्याटिङतर्फ भद्रपुरका कप्तान अंकित सुवेदीले ४३ बलमा सर्वाधिक ४३ रन बनाए भने नयाँ दिल्लीका तर्फबाट अंकित रावतले २९ बलमा सर्वाधिक ३९ रन बनाए । नयाँ दिल्लीका ८ जना ब्याटलर दोहोरो अंक छुन सकेनन् । बलिङतर्फ भद्रपुरका लागि मुहमद

आदिल आलमले ४ ओभरमा २० रन खर्चिएर सर्वाधिक ३ विकेट लिए भने नयाँ दिल्लीका तर्फबाट सबकारिमले ४ ओभरमा २४ रन खर्चिएर १ विकेट लिए । आइतबारदेखि समूह बी का खेल हुनेछन् । पहिलो खेल गण्डकी हिरोज क्लब पोखरा र भारतको ग्लोबल स्टार लखनउ तथा दोस्रो खेल फ्रेण्ड्स युथ क्लब डडेल्धुरा र स्नोलायन क्लब सिककिम भारतबीच हुने आयोजकले जनाएको छ ।

गौरबशालीको आँखा शिविरबाट ३३९ जना लाभान्वित

बिर्तामोड, माघ २४ । बिर्तामोड ५ स्थित गौरबशाली बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाले आफ्नो १७ औं वार्षिकोत्सव तथा संस्थापक अध्यक्ष काशीलाल चौधरीको ११ औं स्मृति दिवसमा निःशुल्क आँखा शिविर सम्पन्न गरेको छ ।

संस्थाका अध्यक्ष लबकुमार चौधरीको अध्यक्षता तथा मेची आँखा अस्पतालका अध्यक्ष जलकुमार गुरुङको प्रमुख आतिथ्यमा सम्पन्न शिविरमा ३३९ जनाले आँखा परीक्षण गराएका थिए । शिविरमा आँखा जाँच गरिएकामध्ये मोतीबिन्दुको समस्या देखिएका ९ जनाको अस्पतालले निःशुल्क शल्यक्रिया गरिदिने भएको छ । शिविरको उद्घाटन गर्दै प्रमुख अतिथि गुरुङले आर्थिक अभावकै कारण कसैले पनि आँखाको स्वास्थ्य समस्या खेप्नु नपर्ने भन्ने उद्देश्यले शिविर सञ्चालन गरिएको बताए । स्वर्गीय काशीलाल चौधरीको भौतिक शरीर नभएपनि सदैव सभ्रमरहने एक आदर्श व्यक्तिका रूपमा आफूले चिनेको बताउँदै अध्यक्ष गुरुङले सेवा नै सबैभन्दा ठूलो पुण्य भएको उल्लेख गरे । कसैले खर्चको अभाव भएर आँखाको उपचार गर्न नसकेको भए आफू वा अस्पतालमा सम्पर्क गरे सहयोग गर्न तयार रहेको उनले आश्वासन दिए ।

सो अवसरमा अस्पतालकी अधिकृत कविता कार्की कडरिया, कोहेड टोल विकास संस्थाकी अध्यक्ष पार्वता खरेल विमलीलगायतले मन्तव्य राखेका थिए । स्वागत मन्तव्यसहित औचित्यमाथि अध्यक्ष चौधरीले प्रकाश पारेको कार्यक्रमको संचालन सचिव रुपा राजवंशीले गरेकी थिइन् । कार्यक्रममा समाजसेवीहरू पुष्पलाल चौधरी, तेजनारायण चौधरी, सुरेन राजवंशी, आनन्द गुरुङ, चन्द्र मिश्र, भीम खनाल, जानुवारी संगीत टोल विकास संस्थाका अध्यक्ष धनश्याम गिरी, आवद्ध बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका अध्यक्ष नरेश भट्टराई, उन्तिशील महिला समूहकी सचिव इन्दरा आचार्य, इन्द्रेणी महिला समूहकी अध्यक्ष पवित्रा लावतीलगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

शिविरमा बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिकसहित सबै उमेर समूहले आँखा परीक्षण गराएका थिए । शिविरमा प्राविधिक सहयोग मेची आँखा अस्पतालको रहेको अध्यक्ष चौधरीले जानकारी दिएका छन् ।

ओली भापामा मतदाता भेटघाटमा व्यस्त

भापा, माघ २४ । नेकपा एमालेका अध्यक्ष तथा पूर्वप्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली भापामा मतदातासँग भेटघाटमा व्यस्त छन्। उनले कमल गाउँपालिकाका विभिन्न स्थानमा पुगेर मतदातासँग छलफल तथा भेटघाट गरेका छन्। यसै क्रममा स्थानीय मोहनबाबु शर्माले देउवाको घरमा पैसा भेटिएको भन्ने विषयमा प्रश्न गरेपछि अध्यक्ष ओलीले त्यसलाई एआई प्रविधिबाट बनाइएको भ्रामक सामग्री भएको बताएका छन्। स्थानीयले सोधेको प्रश्नमा ओलीले जवाफ दिँदै भने, 'यो एआईबाट बनाइएको हो। हजारको नोट मैले पनि देखेको हुँ।' ओलीले आफू सरकारमा पुगेपछि सबै किसिमका भ्रष्टाचारविरुद्ध कडा कारवाही गरिने प्रतिबद्धता जनाए।

उनले भने, 'म भ्रष्टाचार पनि गर्दिनँ र गर्नेहरूलाई पनि छाडिदैन।' घर-घरमा लुकाइएका पैसाबारे अहिले जानकारी पाउन काठिन भए पनि सरकारमा पुगेपछि

छानबिन गरेर कारवाही गरिने उनले स्पष्ट पारे। मतदाता भेटघाटका क्रममा ओलीले सुशासन, पारदर्शिता र भ्रष्टाचार नियन्त्रण आफ्नो प्रमुख एजेन्डा रहेको उल्लेख गर्दै जनताको विश्वास र समर्थन आवश्यक रहेको बताए। भापा ५ मा राखेका उम्मेदवार बालेन शाह चुनाव प्रचार गरिसकेर फर्किएपछि एमालेका उम्मेदवार ओली आएका हुन् ।

आगामी निर्वाचनका लागि भापा ५ मा उम्मेदवार बनेका एमाले अध्यक्ष तथा पूर्वप्रधानमन्त्री ओली शुरुवार दिउँसो काठमाडौँबाट भापा आइपुगेका हुन् । उनले एक सातासम्म आफ्नो निर्वाचन क्षेत्रमा मतदाता

भेट्ने कार्यक्रम रहेको छ । गत सोमवार साँझ चन्द्रगढी विमानस्थलबाट बालेन शाह भापा ५ पुगेका थिए । उनले भापा ५ का ग्रामीण क्षेत्रहरू गौरादह, गौरीगञ्ज र कमलमा मतदाताहरूसँग प्रत्यक्ष भेटघाट गरेका थिए । लगातार निर्वाचन जितेर पकड बनाएको ओलीको क्षेत्रलाई बालेनले भत्काउँदै लगेका छन् । जसका कारण ओलीलाई आफ्नो साविक मत जोगाउन चुनौती रहेको छ ।

ह्याप्पील्याण्ड फनपार्कमा रोलर कोस्टरबाट लडेर चारजना घाइते

भापा, माघ २४ । भापाको कन्काई नगरपालिका २ स्थित ह्याप्पील्याण्ड फनपार्कमा रोलर कोस्टर (रेल गाडी) मा खेल्ने क्रममा एक बालिकासहित चारजना घाइते भएका छन् ।

शनिवार दिउँसो २.५० बजे ह्याप्पील्याण्ड फनपार्कभित्र रोलर कोस्टर (रेल गाडी) मा खेल्ने क्रममा उक्त रोलर कोस्टरको एउटा डब्बा खुस्किएर भुइँमा भर्दा उक्त डब्बामा सवार चारजना घाइते भएका हुन् ।

घाइते हुनेहरूमा बुद्धशान्ति ४ बस्ने बर्ष ४५ की पेमा शेर्पा, सोही ठाउँ बस्ने प्रज्वल शेर्पाकी छोरी बर्ष ५ की शुविस्ना शेर्पा, बर्ष ३१ की प्रियंका शेर्पा र बिर्तामोड १ बस्ने बर्ष ५६ की डम्बरीकुमारी दर्जा रहेका छन् । घाइतेहरूलाई कन्काई नगर अस्पतालमा सामान्य उपचारपश्चात् थप उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पताल बिर्तामोड ल्याइएको छ । उपचारमा सोही फनपार्कका म्यानेजर लक्ष्मण सापकोटा र घाइतेका आफन्तहरू संलग्न रहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

भापा ११ भापा गोल्डकपको क्वार्टर फाइनलमा

बिर्तामोड, माघ २४ । आयोजकको टिम भापा-११ फुटबल क्लबले खेलमा कमब्याक गर्दै डोमालाल राजवंशी रंगशालामा आयोजित सातौँ भापा गोल्डकप विनोद बस्नेत स्मृति संस्करणको क्वार्टर फाइनलमा प्रवेश गरेको छ । १-० ले पछि परेको अवस्थालाई उठाउँदै भापाले नेपाल पुलिसमाथि २-१ को नतिजा निकाल्यो । भापाका लागि शिशिर लेखी र राजेश दाहालले १-१ गोल गरेका थिए ।

खेलको १२ औँ मिनेटमा पुलिसले खेलमा अग्रता लिएको थियो । पुलिसका लागि धीरेन्द्र साहको क्रस पासमा जोन विष्टले वान टचमा गोल गरेका थिए । भापाले पहिलो हाफको इन्चुरी समयमा गोल फर्कायो । भापाका लागि राजेश दाहालले गरेको प्रहारलाई डिबक्समा अनमार्क रहेका शिशिर लेखीले गोल गर्न सफल भए । भापाका लागि निर्णायक गोल भने राजेश दाहालले गरे । ५९ औँ मिनेटमा शिशिर लेखीको फ्रिकिकलाई दाहालले

पहिलो चरणबाट बाहिरिएको छ । भापाका एरोन थापा मगरले ४१ औँ मिनेटमा डिफ्रियाबाट गरेको हेडबल बरामा लागेर फर्किएको थियो । टैक्निकल खेल प्रदर्शन गरेको भापाले पुलिसलाई दबावमा राखेको थियो ।

१५ लाख र उपविजेताले ७ लाख ५० हजार रूपैयाँ पुरस्कार पाउनेछ । प्रतियोगिताको सर्वोत्कृष्ट खेलाडीले यामाहा कम्पनीको एउटा मोटरसाइकल प्राप्त गर्ने आयोजकले जनाएको छ । विधागततर्फ उत्कृष्ट कोच, हाई स्कोरर र उत्कृष्ट गोलकिपरले जनही ३५ हजार रूपैयाँ पुरस्कार पाउने छन् । प्रतियोगितामा नेपालका तीन विभागीय क्लब नेपाल पुलिस, सशस्त्र प्रहरीको एफिएफ क्लब, त्रिभुवन आर्मी फुटबल क्लब, मछिन्द्र फुटबल क्लब, लालिगुराँस एसोसिएसन पोखरा, चर्च ब्याजि युनाइटेड, आयोजक भापा-११ तथा भारतको सिडलिनड स्पोर्ट्स क्लब, भुटानको रोयल थिम्पु कलेज र मलेसियाको एन पेनाङ एफसीको सहभागिता रहेको छ ।

यसैबीच, प्रतियोगिताको बिर्तामोड नगरपालिकाका प्रमुख पवित्रा महतारा प्रसाईले उद्घाटन गरेकी थिइन् । प्रतियोगिता उद्घाटन गर्दै नगरप्रमुख प्रसाईले मैदानको संरचना निर्माण गर्न नगरपालिका तयार रहेको बताउँदै जमिनको स्वामित्वको

विवादका कारण लगानीको वातावरण नबनेको बताइन् । आयोजक अध्यक्ष केदार गिरीले भापा गोल्डकपले नेपालीलाई एकताको सुत्रमा बाँध्ने माध्यम भएको दाबी गरे । उनले भापालाई फुटबलको हब बनाउन प्रतियोगिताले महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको बताए । नेपालकै उत्कृष्ट खेल मैदान डोमालाल राजवंशी रंगशाला भएको बताउँदै उनले गोल्डकपका संरक्षक जलकुमार गुरुङले भापा गोल्डकपले नेपालको फुटबललाई अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा चिनाउन सफल हुँदै गएको बताए । प्रतियोगिता उद्घाटन समारोहमा डोमालाल राजवंशी रंगशालाका जग्गादाता परिवारमध्ये छोरी सम्पति राजवंशीलाई १ लाख १ हजार रूपैयाँ प्रदान गरिएको थियो । त्यस्तै, डोमालाल राजवंशीको शालिक अनावरण गरिएको थियो । कार्यक्रममा पूर्वअध्यक्ष विनोद बस्नेतको सम्मानमा पूर्वेली युथ क्लबले मार्चपास गरेको थियो ।

अवसर भापाका गोलकिपर सन्दिप लिम्बुले विफल बनाए । ५२ औँ मिनेटमा वीरेन्द्र साहले गरेको प्रहार गोलरक्षकले मुस्कलले बचाए । ५७ औँ मिनेटमा गोलकिपर अगाडि बढेको अवस्थामा पाएको अवसर पनि पुलिसले सदुपयोग गर्न नसक्दा

खेलको प्लेयर अफ द म्याच विजेता टिम भापाका राजेश दाहाल भए । उनले नगद २५ हजार रूपैयाँ पुरस्कार पाए । आइतबारको खेल त्रिभुवन आर्मी फुटबल क्लब र चर्च ब्याजि युनाइटेडबीच हुनेछ । प्रतियोगिताको विजेताले नगद

अभिब्यक्ति

कविता

एकल आमाको परिवार

• डा. शरद परासर महारा

सूर्यको तेज घट्टै गर्दा दिनको उज्यालो खुम्चिँदै गर्दा रूखका पातहरूले नयाँ रङ्गहरू स्वीकार्दै गर्दा जङ्गलको छेउमा घर पछाडिको रूखमा इन्जिनियर प्रकृतिले बनाएको अर्को घरको द्वार देखियो ।

नयाँ घरभित्र एउटा परिवार देखियो एकल आमाले धान्दै गरेको घरबार देखियो । देखिएको परिवारको नदेखिएको प्राणी खानाको खोजीमा नजिकै जङ्गलमा वा टाढाको मरुभूमिमा पसिना चुहाउँदै गरेको हुनुपर्छ ।

नाम नसुलेको—वयस्क पाल भाषा नबुझेर, काम बिराएर या मोटाघाटाहरूको झोक्रामा परेर कैदमा कोचिएको पनि हुन सक्छ । आफ्नाहरूबाट टाढिएको—विषय प्राणी अमुक स्थानमा बिना इजाजत प्रवेश गरेको कसुरमा हात—खुट्टा बाँधेर अन्तै कतै टाढाको महादेशमा पुर्याइएको पनि हुन सक्छ ।

कतिपय अन्य 'जैविक' पिताहरू जस्तै यो घरको वयस्क पुरुष प्राणी कतै अन्तै लागेको पनि हुन सक्छ घर—परिवारलाई त्यागेको पनि हुन सक्छ ।

जे होस्, औधी मायालाग्दो परिवारका तीन प्राणीहरूले 'ऊ' अर्थात् घरवालालाई बिस्तारै—बिस्तारै तान्दै गरे । 'ऊ' सुस्त—सुस्त तानिँदै गयो । घट्टै गर्दा 'ऊ' सँगको दुरीदेखि झस्किएकी प्रस्ट देखिएको नौलो अनुहारसँग तर्सिएकी नयाँ घरकी आमा आमा बच्चाहरूलाई खोकिलामा च्याप्टे केही बुझाउँदै थिई फकाउँदै—फकाउँदै केही सम्झाउँदै थिई ।

ऊ सम्भवतः भन्दै थिई "नजिकिँदै गरेको प्राणीले खाना दिएर लोभ्याउन खोज्ला—नलोभ्नु" "खेलौना देखाएर आफ्नो बनाउन खोज्ला—नबन्नु" "सुविधासहितको आश्रय दिएर 'बाबु' बन्न खोज्ला—नपत्याउनु" "तिमीहरूकी आमालाई 'आफनी' बनाउन खोज्ला—नदिनु ।"

एकल आमा आफ्ना सन्तानहरूलाई पालेपालो म्वाँई खाँदै जीवनको दर्शन पोख्दी हो "तिमीहरू र तिमीहरूकी आमाजस्ता होइनन् मानिसहरू" "नपत्याऊ रूखका पातहरूजस्तो रड बढल्न हिउँद कुर्नु नपर्नेहरूलाई" "विश्वास नगर—युरोपको मौसमभन्दा छिटो परिवर्तन हुने मन भएकाहरूलाई" "मनपेट नदेऊ—विश्वासको आधार नभेटिएकाहरूलाई ।"

यता, नयाँ छिमेकको मनोभावसँग बेखबर 'ऊ' नयाँहरूसँग न्यायोपन साट्टे चान्दनामा अझै एक पाइला अघि बढाउँछ ।

गजल

लाग्छ सधैंभरि

लाग्छ सधैंभरि यहाँ पुस भइरहोस् अँगालो यो न्यानो महसुस भइरहोस् ।

कैदी हामी उन्मादको ग्यास च्याम्बरभित्र दुवैलाई उस्तै उकुश—मुकुश भइरहोस् ।

• ब.सन्त शर्मा

अधि बढी कुकुर भुक्दा हात्ती लम्के जस्तै मतलब छैन दुनियाँमा खासखुस भइरहोस् ।

सँगै अँटि जिन्न यहाँ कसलाई सकिन्न र ? हरेक पाइला मुनि चाहे एम्बुस भइरहोस् !

• सरोज भद्रारी

मेरो प्रिय मान्छे, यो देशलाई गाली गर्दै देश छोड्नेहरूको भीडमा तिमी पनि मिसियो म बुझ्छु तर आज यो पत्र गुनासो होइन, बोलावट हो। किनकि नेपाल आज परिवर्तनको बीचमा उभिएको छ, र त्यो परिवर्तनलाई हेरेर होइन, छोएर बाँच्ने समय आएको छ। हामी थाकेका छौं, तर सकिएका छैनौं। हामी रिसाएका छौं, तर हार मानेका छैनौं। गल्ली गल्लीमा अर्भे सपना बाँकी छन्, माटोमा अर्भे आशा छ, र मनभित्र अर्भे फकिने बाटो बाँकी छ। आज, नेपाल फर्क किनकि देश मात्र होइन, हाम्रो माया पनि अर्भे अपुरो छ। मेरो प्रिय मान्छे, यो पत्र होइन, यो मेरो मनको भारी बोकेर लेखिएको एउटा लामो सास हो। शब्दहरू मिलाएर लेखिएको कुनै साहित्यिक अभ्यास होइन यो, यो त तिमी नहुँदा दिनदिने मनभित्र जम्मा हुँदै गएको पीडा, आशा र प्रतीक्षाको दस्तावेज हो।

आज म तिमीलाई केवल सम्भेर लेखिरहेको छैन, आज म तिमीलाई फर्काउन लेखिरहेको छु। आज, नेपाल फर्की अब मात्र होइन अब ढिला भइसकेको छ भनेर बुझेर फर्की म जान्दछु, तिमीले यो देश छोड्दा कति रातहरू नसुतेर बितायो। 'यहाँ केही गर्न सकिएन भने बाहिर जानु नै ठीक' भन्ने निष्कर्ष सजिलै आएको थिएन।

परिवारको दबाव, समाजको व्यंग्य, साथीहरूको पलायन, र आफ्नै सपनाको थकान यी सबैले तिमीलाई धकेलेका थिए। म तिमीलाई दोष दिन्नौं। किनकि यो देशले धेरै युवालाई निराश बनाएको छ। तर प्रिय, निराशले देश छोड्नु बुझ्न सकिने कुरा हो; निराशलाई अन्तिम सत्य मान्नु भने खतरनाक हो। तिमी विदेश पुगेपछि सुरक्षित जीवन पायो होला समयमा तलब, सम्मानित श्रम, निश्चित भविष्य। तर के त्यहाँ तिमीले आफूलाई भेट्यो? कि केवल आफूलाई व्यस्त राख्यो? किनकि म जान्दछु, रातको कुनै घडीमा तिमीले यो माटो सम्झिन्छौ। दशैंको टीका, तिहारको भिँलमिल्ली, असारको पानी, र आमाको अनुहार यी सम्झनाहरू कुनै डलरले किन्न सक्दैन।

प्रिय, आज नेपाल उस्तै छैन, जस्तो तिमीले छोडेर गएका बेला थियो। समस्या उस्तै छन्, हो; तर सहने संस्कार कमजोर हुँदैछ। मानिसहरू चुप लागेर बस्न थालेका छैनन्।

प्रश्न उठिरहेका छन्। युवाहरू सडकमा मात्रै होइन, सोचमा पनि हिँडिरहेका छन्। नेतृत्वप्रति आँखाभरिको डर होइन, आँखाभरिको प्रश्न देखिन थालेको छ।

प्रिय, मलाई थाहा छ, तिमी भन्छौ 'भावनाले देश चल्दैन।' हो, भावनाले देश चल्दैन; तर देश चलाउने इमानदारी भावना बिना जन्मिँदैन। नियम किताबमा लेखिएका हुन्छन्, तर नियम पालना गर्ने संस्कार मनमा जन्मिन्छ। त्यो संस्कार यही माटोमा उम्रिन्छ। हाम्रो प्रेम पनि त यही माटोमा जन्मिएको थियो। हामीले देखेका सपना कुनै लक्जरी क्याफेमा बनेका थिएनन्। ती सपना धुलो लागेको सडकमा, सस्तो चियाको गिलाससँगै, र भविष्यप्रतिको डरलाई हौसोले ढाक्दै बनेका थिए। आज हामी टाढा छौं, तर हाम्रो माया मरेको छैन। माया त तब मर्छ, जब हामी एउटै दिशामा हिँड्न छोड्छौं। तिमी विदेशबाट मलाई भन्छौ 'तिमी देशमै बसेर के पायो?' म कहिलेकाहीँ मौन हुन्छु। किनकि सबै उत्र शब्दमा हुँदैनन्। मैले यहाँ आराम पाएको छैन, तर अर्थ पाएको छु। मैले यहाँ सुविधा पाएको छैन, तर उद्देश्य पाएको छु। र, उद्देश्य बिना सुविधा केवल सजिलो केद हो।

नेपाल फर्किनु भनेको सबै कुरा छोड्नु होइन। नेपाल फर्किनु भनेको आफ्नो सीप, अनुभव र चेतना यहाँ ल्यानी गर्नु हो। तिमीले बाहिर सिकेको अनुशासन, समयको मूल्य, र श्रमको सम्मान यी सबै यहाँ चाहिएको छ। हामीलाई

विदेशी पैसा होइन, विदेशी संस्कार चाहिएको छ र त्यो संस्कार तिमी जस्ता मानिसहरूले मात्रै ल्याउन सक्छन्।

प्रिय, यो देश कमजोर छ भन्ने कथा धेरै सुनियो। तर देश कमजोर हुँदैन, देशलाई कमजोर बनाइन्छ जब उसका सक्षम सन्तानहरू टाढैबाट माया गर्छन्। म तिमीलाई दोष दिन्नौं, तर आग्रह गर्छु मायालाई उपस्थितिमा बदला टाढाबाट देशप्रेम गर्नु सजिलो छ, यहाँ बसेर देश बनाउनु कठिन छ। तर प्रेम सधैं कठिन बाटोमै परिचित हुन्छ। हाम्रो माया पनि परीक्षामा छ। सजिलो भए त हामी टाढै बसेर पनि खुसी हुन्छौं। तर हामी खुसी छैनौं, हैन र? किनकि हाम्रो सम्बन्ध केवल दुई व्यक्तिको कथा होइन; यो समय, समाज र देशसँग जोडिएको कथा हो। यदि हामी देशसँगै संघर्ष गर्न सक्दैनौं भने, हाम्रो प्रेमले पनि गहिरो अर्थ पाउँदैन।

प्रिय, फर्किएर तिमीले क्रान्ति गर्नुपर्छ भन्ने छैन। फर्किएर तिमीले इमानदार भएर बाँच्नुपर्छ। घुस नदिने साहस, गलत देख्दा चुप नलाग्ने हिम्मत, र सही कामलाई समर्थन गर्ने अडान यति नै काफी छ। इतिहास सधैं दूरो नारा बोल्नेले होइन, सानो इमानदारी बोक्नेले बदल्छ।

आज म तिमीलाई सपना देखाएर होइन, जिम्मेवारी सम्झाएर बोलाइरहेको छु। यो देश पूर्ण छैन, तर यो हाम्रो हो। यसले हामीलाई धेरै दिएको छ भाषा, पहिचान,

र एकअर्कालाई चिन्ने आँखा। अब केही फर्काउने पालो हाम्रो हो।

आज, नेपाल फर्की बालेन प्रधानमन्त्री बन्तान् या नबन्तान् त्यो समयले देखाउनेछ। तर हामी जिम्मेवार नागरिक बन्नौं भने, कुनै पनि प्रधानमन्त्री असफल हुन सक्दैन। देश बन्दै छ, प्रिय तर त्यो देश तिमी बिना अपुरो छ।

अन्त्यमा, यो पत्र प्रेमको आग्रह हो, देशको आह्वान हो, र समयको चेतावनी हो।

आज, हामी भान्ने होइन, बस्ने निर्णय गरौं। हार्ने होइन, थामिने निर्णय गरौं। आज, नेपाल फर्की आऊ, आफू फर्की आऊ, हाम्रो माया र यो देश दुवैलाई अर्भ बलियो बनाऔं। तिमी, नेपालमै बसेर पनि नहार्ने, र तिमी फर्कने विश्वास कहिल्यै नछोड्ने एक मान्छे आऊ, नेपाल फर्की।

यो देश स्वर्ग होइन, तर यो हाम्रो कर्मभूमि हो। यहाँ गल्ती छन्, तर सम्भावना पनि छन्। यहाँ पीडा छ, तर प्रयोजन पनि छ। यदि हामी नै फर्किएनौं भने, भोलि परिवर्तन कसले बोक्छ? इतिहासले भान्नेहरू होइन, थामिनेहरू सम्भन्छ। आऊ, देशसँगै उभिनौं हात काँदै भए पनि। किनकि जब मान्छे फर्कन्छ, देश बन्छ; जब देश बन्छ, माया बलियो हुन्छ। अब निर्णय गर सजिलो जीवन कि अर्थपूर्ण जीवना म त यहाँ छु, देशसँगै, तिमी फर्कने विश्वास बोकेर।

म पात्र

तान्ने गर्छु। यसले आनन्दानुभूति दिन्छ, भोक जगाउँछ।

तर, भोकदेखि मलाई डर लाग्छ। मेरी पत्नीको भोक भन्न भयंकर छ। उसको जीउ यस्तो किसिमले मर्यादितको छ—उसले जति खाए पनि एक पिल्को बढी बोसो लाग्दैन। जन्मजात गुण हो, जस्तै—नेतामा जन्मजात भाषण गर्ने क्षमता निहित हुन्छ, हो त्यस्तै। तपाईं त्यसलाई कुनै हालतमा पनि फिक्न सक्नुहुन्न, न रोक्न नै सक्नुहुन्छ। नेता नेता नै हो र मेरी पत्नी पनि मेरै पत्नी हो। त मरीच राखेको चिया भए पनि बिहानको चिया हुनाले त्यसले जीउमा ताजगी भरिदिन्छ। पत्नीको हातबाट चियाको कप लिएपछि म आफूलाई तयार पार्छु। मैले एकपटक चिया सुक्याउन नपाउँदै उसले एकपटक भन्नेछे, "खै त ?"

उसको प्रश्नात्मक 'खै त'को आशय म बुझ्छु। तर, बुझेर पनि के गर्ने ? आशय यो हो...। आशयको कुरा पछि गर्छु। अहिले यो पछुतो भइरहेछ, मैले बिहान चाँडै किन ओछ्यान छाडिँ ? ओछ यान म अहिले पनि छाडिरहेको छैन। म प्रहरीको फन्दामा परेको अपराधीजस्तो भएको छु। अपराध कबुलेको बयान दिए पनि नदिए पनि म अपराधी सिद्ध हुनेछु।

अपराध अस्वीकारको बयान दिएपछि पनि प्रहरीको खोरमा बसिराख्नुपर्ने नै हो। किनभने प्रहरीसँग म अपराधी ठहर हुने प्रशस्त बलिया प्रमाण छन् ?

पत्नीले यसपटक भात फल्केभैं फतफत गरेकी छैन। ऊ पनि बाध्य छे। म अघि नसरेसम्म घरको समस्या सहज तरिकाले समाधान हुँदैन। त्यसका लागि ऊ मलाई बरोबर घचघचाउने गर्छे, "लो न केही गर्नीस् !"

तर, पत्नी कर्तव्यनिष्ठ छे। अहिले ऊ चियासहित उपस्थित हुन आइपुगेछे। एक कप निस्तो चिया, त्यो पनि बिनादूधको। तर, चियामा दुई दाना वा बढी मरीच पिसेर राखिने हुनाले त्यसको मगमाउँदो बासनालाई नाकका पोरा फुलाएर साससँगै भित्रसम्म

विभागमा ड्राइभिङ लाइसेन्स पछिखारेका जस्ता अट्टु छन्।

समस्याहरूलाई कहिले के भनेर त कहिले के भनेर टार्ने गरेको छु। मेरा आलेटाले समाधानका उत्तरेदीक्ष समस्याहरू स्वयं आजित भएर 'फेड आउट' हुने गरेका छन्। हेर्नीस्, मैले सही गलत जे होस् अंग्रेजी शब्द 'फेडआउट'को प्रयोग गरेको छु। यो पनि भाषिक विवशता हो। आफ्नो भाषामा भन्दा यसले त्यति सटिकता ल्याउँदैन अथवा एउटा फोर्स जसले सुन्नेलाई विश्वसनीयता दिलाओस् त्यो मैले अरू भाषाको सम्प्रेषणमा पाउँदिनँ।

त्यसैले म बीचबीचमा यस्ता अंग्रेजी शब्द घुसार्न मन पराउँछु। यसले वाणीलाई एक किसिमले प्रामाणिकताको शक्ति प्रदान गर्छ। मेरो विचारमा पौराणिककालमा हुने आकाशवाणीमा पनि अंग्रेजी शब्दहरू प्रयुक्त भएका भए त्यसले अर्भ प्रभाव पार्ने थियो। र, सुनानमा अर्भ विश्वसनीयता पाउने थियो। जे होस्, म यी सब किन बीचमा छिराइरहेछु भने पत्नीले जे भन्न चाहेको हो, म त्यो पहिले नै सुन्न लागिरहेछु। उसले मुख खोलेर त्यसलाई भाषिक रूप देओस्/नदेओस् म उसलाई अग्रिमी सुन्छु। र, मैले यस्तो (यसलाई अलौकिक नै भनीं) श्रवणशक्ति प्राप्त गरेको हुनाले पनि पत्नीबाट धेरै सचेत रहने गर्छु। उसले भन्नेछे, "आज बच्चाहरूको फी बुझाउनु छ।" उसले भन्नेछे, "आज घरमा चामल सकिएको छ।"

उसले भन्नेछे, "तेल छैन, चिनी छैन र पत्ती छैन अनि खाने के ?"

उसले भन्नेछे, "आज छिमेककी मालती आएकी थिइन्।" मालती यस कारण बिहानबिहानै आउने गर्छिन्। किनभने उनी घरभाडा उठाउँछिन्। उनी घरबेटी हुन्। उनको आगमन शुभ मानिँदैन। अशुभ यति पनि मानिँदैन—बिहानै उनको अनुहारको दर्शन

भयो भने साइत पर्दैन। तर, घरको ढोकाबाटै उनलाई देखियो भने फर्केर घरभित्र पर्ने र एकछिनपछि मात्र बाहिरको काममा निस्कने गरिन्छ।

यो कसैप्रति घृणाभाव होइन। तर, भइरहेछ यस्तै र यसको अनुभव मलाई पनि छ। अनुभव भनाले हिँड्ने बेलामा मालतीको अनुहार देखेर साइत नपरेको होइन। मालतीबारे रहेको छरछिमेकको अवधारणालाई भन्न खोजेको हुँ। छरछिमेक भन्नाले जोजो मालतीको घरमा कोठा लिएर बस्थे, तिनको अवधारणा। स्मरणीय छ, जससले महिनाको भाडा तिर्न ढिलो गर्थे तिनीहरूप्रति मालतीको व्यवहार कठोर हुन्थ्यो। कहिलेकाहीँ कोठा छाडिदिने आदेश पनि दिन सक्थी।

पत्नी व्यावहारिक छे। उसले केटाकेटीलाई जुतामोजा र २०/२५ रुपैयाँ खाजाखर्चमा तिमालेर राख्न सक्छे। डिमान्ड यस्तो पनि आएको हुन्छ—बाइक वा स्कुटी चाहियो। साथीहरूका अगाडि मुख देखाउने लाज भयो। अथवा लेटेस्ट मोडेलको स्मार्ट मोबाइल चाहियो, जुन ९० हजारदेखि सवालाख माथि पर्छ।

पत्नी व्यवहारकुशल छे भनेर मैले यसकारण भनेको हो, केटाकेटीका डिमान्ड सुनेर मीत्र हीनभावना पैदा हुन सक्छ। र, म डिप्रेसनमा जान सक्छु वा रिसले चुर भएर कपाल लुक्न थाल्छु।

अफिस जानु छैन र कोठाका इयालढोका लगाएर अँध्यारो बनाउनेछु। अनि ओछ्यानमा गुटगुटिएर सुत्नेछु, कसैसँग बोल्ने छैन। वाणी अवरूढ भएपछि धेरैथरी समस्या आफैँआफैँ बिलाउँछन्।

तर, पत्नी व्यवहारकुशल छे। ऊ, म माने जो पिताको भूमिका निर्वाह गरिरहेको छु त्यो पात्रको मानसिक र पारिवारिक आर्थिक क्षमता बुझ्छे। बुझ्छे वा ऊ मलाई संकटापन्न अवस्थामा पुर्‍याउन चाहन्छ।

चाहन्छे वा चाहन्न त्यो त भगवान् जान्नु ।

तर, ती दूला समस्याका अतिरिक्त पत्नीले भन्ने फिनामसिना आर्थिक समस्याका सबै डायलगाका लागि म पहिले नै तम्तयार भइसकेको हुन्छु।

घरको खर्च धेरै छ। हुनेखानेहरूका लागि यो खर्च थोरै नै हो। तर, जससँग छैन उसका लागि यो सामान्य खर्च पनि धेरै हो। आजको यथार्थ यही हो।

तर, म पत्नीले मुख खोल्नुआँघि नै अलौकिकजस्तो श्रवणशक्तिले ती माग वा आवश्यकताका लागि चाहिने आर्थिक पक्ष सुनिस्सक्छु। मेरो गणित कमजोर छैन। तर, पैसो छैन। अवश छु। महिनेपिच्छे म तलब थापेर घरमा बुझाउने गरेकै छु। यति भनेर उक्कन त पाइएन। तलब साला कति नै हुन्छ र !

त्यो तलब त्यति नै हुन्छ जति मैले बुझाउँछु। पत्नीको हातमा त्यो तलबको रकम बुझाउनासाथ त्यो दुई वा तीन वा चार गुणा भइजाने त होइन। समस्या छ। समस्याहरू दुई, तीन र चान गुणाका दरले बढ्ने स्वभावका छन्। रक्तबीज भन्ने मैले सुनेको छु अथवा त्यो के हो भन्नासुर भन्ने पौराणिक पात्र—तिनका कथा मैले सुनेको छु।

तर, अहिले त्यो रक्तबीज अथवा, त्यो के रे, भन्नासुर आए पनि हाम्रो समयको समस्यासँग प्रतियोगिता गर्न सक्नेछैनन्। यस्तो स्वभावका छन् समस्या ।

म पात्र हुँ यस्तो भनेर कथामा भँ वास्तविक जीवनमा उक्कन पाइन्। मानौं, म भासमा फसेको छु, दलदलमा। जति हलचल गर्न खोज्छु उतिउति भासिँदै जान्छु। जतिजति हातखुट्टा चलाउँछु त्यतित्यति तलैतिर जाँकिँदै जान्छु, उकास र निकास छैन, छँदै छैन। यस्तो लाग्छ, जीवन सार्थक छैन, हुन सक्ने न।

म जीवनको सार्थकता खोज्न अचेल प्रत्येक भगवान्का मूर्तिलाई ढोमे गर्छु। सडक

❖ बाँकी तैसो पृष्ठमा

भापा गोल्डकपमा स्व. बिनोद बस्नेतको संभ्रना

• लवकुमार चौधरी

शनिवार भापा गोल्डकपको सातौं संस्करण शुरु भइरहेको पूर्व अध्यक्ष बिनोद बस्नेत स्मृति कप नाम जोडिएकाले दिवंगत बिनोद बस्नेत दाजुका बारेमा लेख्न मन लाग्यो। २०७९ सालतिर पनिछ सम्बन्ध बनिदे गर्दा पहिलेदेखि उहाँसँग मेरो चिनजान थियो। स्व. बिनोद बस्नेत व्यवसायी र खेलप्रेमी दुबैरूपमा भापाका परिचित हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मोटरसाइकलको शोभम संचालन गर्दैगर्दा थोरै मानिसहरूले चिन्दथे भने भापा गोल्डकपले उहाँलाई देश विदेश सबैले चिन् थालेका थिए। साखेजुड ५ हाल इलाम नगरपालिका १ मा जन्मनु भई कर्मक्षेत्र भापा जिल्ला बिर्तामोड १ जगत बस्ती बस्दै आउनु भएको थियो। खानलाउन दुःख नभएका किसान तथा व्यवसायी परिवारमा जन्मेर पिता कृष्णबहादुर बस्नेत र माता सरस्वती बस्नेतको कोखबाट जन्मनु भई जेष्ठ पुत्र बिनोद बस्नेत, राजु बस्नेत र बिपिन बस्नेत गरी तीन भाइ थिए। कोपिला बस्नेतसँग विवाह बन्धनमा बाँधिँएर एक छोरीका धनी व्यक्तित्व हुनुहुन्थ्यो। स्वाभिमानी, कर्मठ, व्यवसायी, खेलप्रेमी र समाजसेवी स्व. बिनोद बस्नेत दाजुको असामयिक र अकल्पनीय निधनबाट म स्तब्ध तथा मर्माहत भएको छु।

बावजुद सदस्य नवीकरण गर्नु, नयाँ सदस्य बनाउनु तथा मनकारी मनहरू, दानवीरहरू र प्रायोजकहरू आउनु नै भापा गोल्डकप सफल भएको बुझ्नु पर्दछ। फुटबल खेलमा सानो दूलो, गरिव, धनी हुँदैन सबै बराबर

र समान हुन्छ भन्नुहुन्थ्यो। २०८२ सालमा बैशाख २६ गते बिहानको समयमा निजी निवासमा दिवंगत हुनुभयो। उहाँको पार्थिव शरीर हेर्न भीड किन यस्तो गरेको, के भयो, यस्तो कदम लिएको सबैले आँसु भाँदै, दुःख मनाउँदै

थिए। उहाँको कानुनी प्रकृया पुरा गरी दिउँसो कन्काई नदीमा अन्त्येष्ट गरिँदा हजारौंको सहभागिता रहेको थियो। मलामीहरूले उहाँको निधनप्रति दुःख व्यक्त गरिरहेका थिए। उहाँले पैसा कमाउनुका साथै मलामी धन कमाउनु भएको रहेछ। यही नै असली धन कमाउनु किरण श्रेष्ठ, रामबाबु घिमाल र पत्रकार इन्द्रसिंह राजवंशीले भन्नुभएको म अहिले पनि संभ्रन्दु। विश्वमा सबैभन्दा लोकप्रिय खेलमा फुटबल पर्दछ। फुटबल भनेको सबैले बुझ्ने प्रायजसोले हेर्ने तथा खेल्ने खेल हो। त्यसैले होला, फुटबलमा अरु खेलभन्दा बढी दर्शक हुने गरेको छ। यति बेला बिनोद बस्नेत स्मृति सातौं भापा गोल्डकप २०८२ को चोकचोक, टोलटोलमा, चिया पसलमा चर्चा चलिरहेको छ। बिनोद दाजुको स्मृतिमा हुन गइरहेको सातौं भापा गोल्डकपमा सपरिवार पाल्नुहुन हार्दिक निमन्त्रणा गर्दछौं। ऐतिहासिक जिम्मेवारी बहन गर्दै भापा गोल्डकपलाई अनुशासित, मर्यादित र उत्कृष्ट बनाउन अध्यक्ष केदार गिरीले तपाईं सम्पूर्णमा हार्दिक अपिल गर्नुभएको छ। एक पटक डोमालाल राजवंशी रंगशाला आइँदनुस्। भापाबासीहरू विशेषरूपमा बिर्तामोडबासीहरूले बिनोद बस्नेत स्मृति सातौं भापा गोल्डकपलाई सफल बनाउन आ-आफ्नो ठाउँबाट सक्दो सहयोग गरी उत्कृष्ट र अब्बल बनाउनु पर्छ। बिनोद दाजुले मलाई भन्नु भएको थियो- 'छैटौं भापा गोल्डकप सफल बनाउनु पर्छ भाइ।' अनि पुरै। सर्वसाधारण, व्यवसायीहरू, खेलप्रेमीहरू बुद्धिजीवी, पत्रकार, संघ संस्थाका प्रतिनिधि, स्थानीय नेताहरू मेयरदेखि जनप्रतिनिधि, शिक्षाकर्मालगायत उपस्थित रहेका

थिए। उहाँको कानुनी प्रकृया पुरा गरी दिउँसो कन्काई नदीमा अन्त्येष्ट गरिँदा हजारौंको सहभागिता रहेको थियो। मलामीहरूले उहाँको निधनप्रति दुःख व्यक्त गरिरहेका थिए। उहाँले पैसा कमाउनुका साथै मलामी धन कमाउनु भएको रहेछ। यही नै असली धन कमाउनु किरण श्रेष्ठ, रामबाबु घिमाल र पत्रकार इन्द्रसिंह राजवंशीले भन्नुभएको म अहिले पनि संभ्रन्दु। विश्वमा सबैभन्दा लोकप्रिय खेलमा फुटबल पर्दछ। फुटबल भनेको सबैले बुझ्ने प्रायजसोले हेर्ने तथा खेल्ने खेल हो। त्यसैले होला, फुटबलमा अरु खेलभन्दा बढी दर्शक हुने गरेको छ। यति बेला बिनोद बस्नेत स्मृति सातौं भापा गोल्डकप २०८२ को चोकचोक, टोलटोलमा, चिया पसलमा चर्चा चलिरहेको छ। बिनोद दाजुको स्मृतिमा हुन गइरहेको सातौं भापा गोल्डकपमा सपरिवार पाल्नुहुन हार्दिक निमन्त्रणा गर्दछौं। ऐतिहासिक जिम्मेवारी बहन गर्दै भापा गोल्डकपलाई अनुशासित, मर्यादित र उत्कृष्ट बनाउन अध्यक्ष केदार गिरीले तपाईं सम्पूर्णमा हार्दिक अपिल गर्नुभएको छ। एक पटक डोमालाल राजवंशी रंगशाला आइँदनुस्। भापाबासीहरू विशेषरूपमा बिर्तामोडबासीहरूले बिनोद बस्नेत स्मृति सातौं भापा गोल्डकपलाई सफल बनाउन आ-आफ्नो ठाउँबाट सक्दो सहयोग गरी उत्कृष्ट र अब्बल बनाउनु पर्छ। बिनोद दाजुले मलाई भन्नु भएको थियो- 'छैटौं भापा गोल्डकप सफल बनाउनु पर्छ भाइ।' अनि पुरै। सर्वसाधारण, व्यवसायीहरू, खेलप्रेमीहरू बुद्धिजीवी, पत्रकार, संघ संस्थाका प्रतिनिधि, स्थानीय नेताहरू मेयरदेखि जनप्रतिनिधि, शिक्षाकर्मालगायत उपस्थित रहेका

धेरै खुशी हुनुभएको थियो। बिनोद दाजुको साथीभाइको सर्कल देशभरी नै थियो। बिनोद दाजु बाहिरबाट जति कडा देखिएता पनि भित्री स्वभाव कोमल हृदयको हुनुहुन्थ्यो। हामीलाई आँट भरोसा दिने दाईं तपाईंलाई के कुराले भित्रभित्रै पीडा थियो बुझ्न सकिँएन। परिवार थियो, भाइहरू थिए, आमा हुनुहुन्थ्यो। यत्रा मिल्ने साथीभाइहरूसँग कुरा गरेर सेयर गरेको भए यो कदम उठाउन हुनुहुन्थ्यो कि! सदासदाको लागि हामीलाई छोडेर जानुभयो। कुन कुरा थियो केबल तपाईं बाहेक अरुलाई थाहा दिनु भएन? दाजु तपाईं त दर्बिलो व्यक्तित्व हुनुहुन्थ्यो। दाजु तपाईंसँग बिताएका पलहरू, सम्झनाहरू, तपाईंको मार्गदर्शन, तपाईंको सल्लाह सुझावहरू याद आउँछ। एउटा दूतो दाजु गुमाएको र अभिभावक गुमाएको महसुस भएको छ। उहाँसँग बिताएका पलहरू लेख्न थालेपछि कति पाना हुन्छ थाहा छैन। आफैँ उहाँसँग बिताएका पलहरूको बारेमा बेग्लै लेख्छौं। स्व. बिनोद बस्नेत सादा जीवन उच्च विचार, मिलनसार, इमान्दार, स्वच्छ छवि भएको, समाजका लागि जसरी समर्पित भएर काम गर्नु भयो। मान्छे मरेपनि उहाँको विचार, काम, प्रतिष्ठा र कर्म कहिले मर्दैन। त्यो अमर रहन्छ। समाजले एउटा होनहार, उदाउँदै गरेको तारा गुमाएका छौं। उहाँका कलाकृति, समाजमा पुऱ्याएको योगदान अमर रहने छ। मैले यति लेखिरहेँदा उहाँको दिव्य आत्माको बैकुण्ठ बास होस् भनेर कामना गर्दै उहाँलाई गहिरो हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्न चाहन्छु। (लेखक भापा गोल्डकपका सल्लाहकार सदस्य हुन्।)

टी-२० विश्वकपमा पाकिस्तान र वेस्ट इन्डिजको विजयी शुरुवात

एजेन्सी । १०औं संस्करणको आईसीसी टी-२० विश्वकपमा पाकिस्तानले विजयी शुरुवात गरेको छ। शनिवार भएको पहिलो खेलमा पाकिस्तानले नेदरल्यान्ड्सलाई ३ विकेटले हराएको हो। नेदरल्यान्ड्सले दिएको १ सय ४८ रनको लक्ष्य पछ्याएको पाकिस्तानले १९ ओभर ३ बलमा ७ विकेट गुमाएर भेङ्ग्यो। पाकिस्तानका साहिबजादा फरहानले सबैभन्दा धेरै ४७ रन बनाए। नेदरल्यान्ड्सका आर्यन दत्त र पाल भ्यान मिक्नेले समान २-२ विकेट लिए। त्यसअघि श्रीलङ्काको कोलम्बोमा रहेको सिंहाली स्पोर्ट्स क्लब क्रिकेट मैदानमा टस होरेर ब्याटिङ गरेको नेदरल्यान्ड्सले १९ ओभर ५ बलमा १ सय ४७ रन बनाएर अलआउट भयो। नेदरल्यान्ड्सका स्काट एडवर्ड्सले सबैभन्दा धेरै ३७ रन बनाए। पाकिस्तानका सलमान मिर्जाले ३ विकेट लिए। त्यस्तै रोमारियो सेफर्डको ह्याट्रिकको मद्दतले दुईपल्टको च्याम्पियन वेस्ट इन्डिजले शनिवार ट्वान्टी ट्वान्टी विश्वकप २०२६ मा स्काटल्यान्डमाथि ३५ रनको प्रभावशाली जित निकालेको छ। कोलकाताको इडेन गार्डेनमा जितका लागि १ सय ८३ रनको लक्ष्य पाएको स्काटल्यान्ड १८.५ ओभरमा १ सय ४७ रन बनाएर अलआउट भयो। वेस्ट इन्डिज जितको नायक रहेको सेफर्डले एकै ओभरमा चार विकेट लिए। समग्रमा उनको प्रदर्शन २० रनमा पाँच विकेट रह्यो। स्काटल्यान्डका लागि कप्तान रिची बेरिङ्टनले २४ बलमा ४२ रन जोडे। उनले तीन चौका र दुई छक्का प्रहार गरे। यस्तै टम ब्रुस २८ बलमा ३५ रन बनाएर आउट भए। वेस्ट इन्डिजका अन्य बलरमध्ये जेसन होल्डरले ३० रनमा तीन विकेट लिए। यो जितले वेस्ट इन्डिजको समूह 'सी' मा दुई अंक भएको छ। पहिले ब्याटिङ गरेको वेस्ट इन्डिजले सिमरन हेटमेयरको ६४ रनको मद्दतले पाँच विकेटमा १ सय ८२ रन बनाएको थियो। हेटमेयरले ३६ बलमा दुई चौका र छ छक्का प्रहार गरे। यस्तै ब्रेन्डन किंगले ३५, रमन पावेलले २४ र सेरफन रडरफोर्डले २६ रनको योगदान गरे। स्काटिस बलर ब्राड करीले २३ रनमा दुई विकेट लिए। यो विश्वकपमा नेपालले पनि खेल्दैछ। नेपालले आइतबार मुम्बईमा इङ्ल्यान्डसँग खेल्दै प्रतियोगिताको शुरुवात गर्नेछ। यो विश्वकपमा सुरक्षा कारण देखाउँदै बङ्गलादेश भारत आउन नमानेपछि अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट काउन्सिल (आईसीसी) ले उसको ठाउँमा स्काटल्यान्डलाई समावेश गरेको छ। प्रतियोगितामा २० वटा टोलीलाई ४ वटा समूहमा बाँडिएको छ। प्रतियोगिता आउँदो मार्च ८ तारिखसम्म चल्नेछ। अहिलेसम्म ६ वटा टोलीले टी-२० विश्वकपको उपाधि जितेका छन्। भारत, इङ्ल्यान्ड र वेस्ट इन्डिज २/२ पटक तथा पाकिस्तान, श्रीलङ्का र अस्ट्रेलिया १/१ पटक विजेता बनेका छन्।

म...

छेकेका, पर्खालमा चुनिएका सबै देवीदेउताका सानादूला मूर्तिलाई निष्ठासाथ ढोमे गर्छु। पहिले त भगवान् वा ईश्वर वा देवीदेउता जे भने पनि वास्तै गर्दिनथेँ। कर्म गरेपछि फल पाइन्छ भनेपछि किन ईश्वरको आराधना गर्ने ? अफ कर्म गर फलको चिन्ता नगर भनेकै छ, फल आउँदै गर्छ- मा फलेपु कदाचन। पछि कर्म गर्दै जाने फल शून्य हुन थालेपछि म निराश भएँ र तैपनि ईश्वर सर्वव्यापी छ र करुणामय छ भनेर अचेल ईश्वरप्रार्थनामा लागेको छु, श्रद्धाभक्तिका साथ। म व्यापारी पनि होइन, जसले भगवान्को नाम राखेर कम्पनी वा उद्योग खोल्छ र ईश्वरका सद्गुणहरूको उल्लंघन गर्दै कालोबजारी र मुनाफाखोरी गर्छ, अपार कमाउँछ। म के गर्छु ? मलाई त भवसागर तर्नु छ। भवसागर तर्नु होइन यसमा पौडिनु छ। तर्न पाए त यी सब भ्रमेलाबाट मुक्त भइहालिनथ्यो।

कुटा यो थियो, हाकिमलाई मैले एकपटक त कार्यालयमै एकान्त मिलाएर अनुरोध गरिँहेको हुँ। मेरा कुरा सुनेपछि हाकिमले बडो गम्भीर मुद्रा बनायो। मानौं, ऊ आसन निर्वाचनका लागि एउटा क्षेत्र, जसमा विरोधी दलको पारम्परिक र दह्रो पकड छ, त्यहाँको नामी उम्मेदवारलाई टक्कर दिने आफ्नो पार्टीको कुनै एक योग्य उम्मेदवार पत्र छान्ने समस्यामा छ। मेरा कुरा सुनेर हाकिममाथि भन्नु समस्या थपिएजस्तो लाग्यो। तर, हाकिमले अन्तमा भन्यो, "त्यस्तो एउटा पोस्ट त छ तर..."। तर, पछि हाकिमले झ्याप कुरा रोकेर समाधानको उपाय सुन्नेजस्तो गरी फूर्ति लो हुँदै भन्यो, "अहिले जसरीतसरी काम चलाउनुस्, पछि हेर्नुहोस्।" थियो, "भनेजस्तो त एकैचोटि कहाँ हुन्छ र ?" मैले पनि सोचें, हो त्यो त हुँदैन। तर, मलाई शंका लाग्यो- के हाकिम नेतानेताका दरबारदरबार धाइरहने त गर्दैन ? कि ऊ कुनै सत्संगमा जाने गरेको छ ? भन्छ, "पछि हेर्नुहोस्, जसरीतसरी काम चलाउनुस्।"

? म नयाँहरूले केही गर्लाग्नु भन्ने अपेक्षामा छु। अफिसमा पनि यही चर्चा। अफ निर्वाचनको समय आइसकाले कसलाई भोट दिने कसलाई नदिने चर्चा चल्ने गर्छ। भएपनि भनेर मैले अन्धौं मानौं। ओझ्यान छौं। आज शनिवार थियो। केहीबेर सुतेर समय पास गर्छु। आरामका साथ भनेको पत्नी उभिन आइपुगी। मैले एक शब्द नबोली ओझ्यान छौं। काम चलाउ रूपमा हातमुख धाँपेँ। बासी लुगा लगाएँ, जुन हप्ताभरि र हिजोसम्म पनि लागेको थिएँ। हाकिमको निवासतिर लागेँ। कता जाऊँ कुन बाटो जाऊँ भन्नु थिएन। मनमा 'हाकिम निवास' भनेर संकल्प गरेपछि खुट्टा आफैँले बाटो पहिल्याइहाल्यो। टाढैबाट देखियो हाकिमको निवास। बिर्लाड नै थियो। त्यो १० वर्षसम्म नखुइलिने रडको विज्ञापनमा आउने भवनजस्तो। तर, हाकिम निवास आज निर्जन थियो। एउटा कागसम्म पर्खालमा बसेर कराइरहेको थिएन।

पितृहृसँग सरोकार राख्ने प्रश्न थियो। मेरा पनि पितृ थिए। त्यसैले, पुकार गरेँ। पिता बितेको चारपाँच वर्ष भइसकेको थियो। मनमनै भएँ, "पितृ हो, बताउनुस्, काग र तपाईंहरूबीच के सम्बन्ध छ ?" हाकिमको प्रश्नको जवाफ मसँग थिएन। मेरो पात्रता सिद्ध हुने भएन, म फेल हुने भएँ। हाकिमले के अपेक्षा गरेको थियो- म त्यसमा खरो उत्रिन सकिँनँ। आफ्नो मान्छेको प्रमोसन गर्नुपरेकाले मलाई यस्तो प्रश्नको आफतमा हालिरहेछ। हाकिम पनि हाँस्यो र भन्यो, "त्यो त मलाई पनि थाहा छैन। कागको पौराणिकता सिद्ध गर्नु थियो।" म जित्लाराम परें। मलाई दिक्दार लाग्यो- हाकिम आफ्नो पदीय मर्यादाअनुरूप आचरण गरिरहेको छैन। त्यो कुरा त्यतिकै भयो।

गाईको नाम हामीले लक्ष्मी राख्यौं। गाई त्यसै वर्ष ब्याई। एउटा बाच्छो पाई। पछि हामी सहर पस्दा गाईलाई सँगसँगै ल्याउने अवस्था थिएन। फुक्का छाडिदिँदा, जता जाओस्। पिताले भने, "गाई बेचेको पैसा घरमा हुल्ने होइन।" पितृको विश्वास वा अन्धविश्वास जे भनाँोस्, त्यस्तो थियो। यद्यपि उनले रकम तिरेर गाई किनेर ल्याएका थिए। पैसा तिरेर ल्याएको गाई घरमा हुल्न हुने कि नहुने त्यो त्यातिबेलाको मेरा केटाकेटी दिमागमा आएन। अहिले सोचेर प्रश्न बन्दा सोध्ने पिता छैनन्। उनी बिचिसेके। पिताले भनेका थिए, "गाई लक्ष्मी हुन्, हामीले बेच्नु हुएन। पाप लाग्छ।" पाप कस्तो हुन्छ हामी केटाकेटीले निकर्वाल गर्न सकेनौं। फागुमा रड खेलेजस्तो पाप रडमा देखिने होइन। यसैले मैले सोचें- पापको रड कस्तो हुन्छ ?

डम्प्याउन ? तर, त्यो सब सही साबित भएन। हाकिमको भवन-कम्पाउन्डडेउको पसलेले भन्यो, "हाकिमकोमा त गए मध्यराति छापा हाने, समातेर ध्यानमा राखेर लगे।" म भइसक्यौं। खबर बडो भयावह थियो। कसले छापा मार्यो, कसले समातेर लगे भनेर सोध्दा पसलेले भन्यो, "खै कसले भन्यो ? प्रहरीले त होला। छापा पनि हान्यो, अचेल त एउटा विभाग भए पो यसैले लगे भन्यो।" पसलेले मलाई प्रश्नवाचक आँखाले हेर्दै भन्यो, "सम्पत्ति शुद्धीकरण भन्या छ, अख्तियार भन्या छ, अनुसन्धान

त्यसैले पत्नी हार खाएको व्यक्तिले भैँ भन्छ, "हे ईश्वर !" उसले स्वर दबाएर भने पनि उसको निराशाको तिक्तताले ध्वनि पुकार मसम्म आइपुग्यो। यो पुकार कसका लागि हो ? यो प्रश्न जटिल छ। तर, उसको एउटै आस्था छ र विश्वास पनि छ। भन्छ, "यो हाकिमसँग भेटेर उपरी आम्दानी हुने ठाउँमा बढ्दा नभए पनि सक्छा मिलाइदिन निवेदन वा अनुरोध गर्नु न।" कुरा हो पच्चीसै आना ठीक ! तर, ठीक कुरा हुने त गर्दैन। तर...। तर, त्यसो हुन सकिरहेको छैन। भित्री

हाकिमबाट तत्काल पार लाग्ने नभएपछि सोचें- त्यसो भए कुन ईश्वर कुन भगवान्को पुकारा गर्छु ? ईश्वर र भगवान्हरू पनि थकित भइसके, बूढा भइसके। जेनजीहरूको आन्दोलनले माग गरेअनुसार बूढा नेताहरूलाई हटाएर नयाँ युवा नेतालाई स्थापना गर्नुपर्छ भनेभैँ नयाँ ईश्वरहरू कहाँबाट ल्याउने ? हुनै सक्दैन। तापनि एक किसिमले मैले नयाँ ईश्वर खोज्नुपर्ने भो- समस्या समाधानका लागि ? समाजमा बूढा नेताका अनुहार हेर्नेसम्म पनि रुचाइन छाडियो। समयले कस्तो कोल्डे फेच्यो

काग भन्नाले मैले एउटा कुरा सम्भैँ। सम्भैँको कुरो यो थियो- एकपटक हाकिमले मलाई भुक्त्याएर सोध्यो, "कुमारजी, यो बताउनुस्, काग र हाप्पा पितृबीच के सम्बन्ध छ ?" पितृहरू र कागबीच के सम्बन्ध हुन सक्छ र ? हाकिम के मेरो आइक्यू जाँचिरहेछ ? मरो प्रमोसनको दिन आएछ कि क्या हो भनेर मन प्रसन्न पनि भयो। निरसतिरस जीवनमा एउटा आशा पलाएजस्तो पनि भो। पत्नीको मुस्कानले उज्ज्वल भएको अनुहार मेरा आँखामा झल्झल्ती नाच आयो। तर, पितृहृलाई पुकार गर्नुपर्ने भो- मलाई थाहा थिएन कागहरू र पितृहृबीच के सम्बन्ध हुन सक्छ ?

अर्को प्रसंग यस्तो थियो, पितृहृको। यहाँ सन्दर्भ नमिलेजस्तो लाग्न सक्छ। तैपनि भनिहालौँ, मन हलुका हुन्छ। मेरा पितृले, पिता भन्नाले पितृसँग मेल खाने शब्द भएर पिताको स्मरण आउँछ। त मेरा पितृले हामी गाउँमा छँदा एउटा गाई किनेर ल्याए। गाउँ भन्नाले हामी गाउँका मान्छे हौं। गाउँबाट सहर पसेका। त बाले अथवा पितृले गाई किनेर ल्याए। भनेका थिए, "धरमा गाई जरूरी हुन्छ। पितृकार्यमा गाउँत खान त चाहिन्छ, चाहिन्छ। गाउँतले अनेक रोग हरण गर्छ। त्यसबाहेक घर लिपन गाईको गोबर चाहिन्छ।" उनी बैँसीको गोबरले घर लिपनको खिलामा थिए। त्यसै हुनाले जोरजाम गरेर गाई किनेर ल्याएका थिए।

समाधान थिएन र त्यसैसँगै हरायो त्यो प्रश्न। त भन्नुको मतलब यो, लक्ष्मी गाईलाई फुक्का छाडिदिएपछि अचेल पो मलाई पश्चात्ताप लाग्छ- गाई कता गई ? खान पाई कि पाइन ? बाघले खायो कि ? होइन, कसैले लगेर पाल्यो होला। लक्ष्मी दुप्यालु थिएँ। कसैले लगेर पालिदिए हुन्थ्यो भन्ने प्रार्थनाले मनलाई शान्ति दिन्थ्यो। र पश्चात्तापको भार हलुका हुन्थ्यो। तर, पश्चात्ताप रहिरहन्थ्यो। पश्चात्ताप पछिसम्म हराएन। त यता हाकिमको घरतिर फर्कौं। गेट बन्द थियो। हाकिम आज सपरिवार पिक्निकमा हिँडेछ भने लाग्यो। कि ससुराली गयो आज शनिवार सालीसँग हाँसठ्ठा गर्दै मासुभात

सुपर कार्डिनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय चिठि, पत्र, पार्सल पठाउन परे हामिलाई सम्भन्नुहोस्। बिगत ३ दशकदेखी अनुभवी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर

सम्पर्कः
फोनः ०२३-५४०८७८
मोः ९८५२६७७३५५
बिर्तामोड (सिटि सेन्टर), कापा, अदुवा खोला छेउ

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

<p>चन्द्रगढी, मद्रपुर</p> <p>लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२६८३९९९</p>	<p>दमक</p> <p>विष्णु सुब्बा : ९८५२६८०९३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८५२६८०९३७</p>	<p>मेचीनगर</p> <p>चारआली : ९८४२७०३०९३ गोबिन्द घिमिरे : ९८५२६८०९३७</p>	<p>उर्लाबारी</p> <p>रुपेन्द्र शेरमा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिष्टियन आई: ०२५-५२५६९८</p>	<p>इलाम, मंगलबारे</p> <p>रणवीर लिम्बू ९८५६९८७७५७</p>	<p>काकरभिट्टा</p> <p>फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४</p>	<p>कापा बजार</p> <p>बरत राजवंशी ९८५०८७००९</p>
---	--	--	--	---	--	--

आजको राशिफल

<p>मेघ</p> <p>भनेको कुराको विपरीत अर्थ लाग्नसक्छ। स्वास्थ्यमा गडबडी भई कामकाजमा असर</p>	<p>कर्कट</p> <p>मिहिनेत गर्दा अधिक प्रगति हुनेछ। तर अरुको भलाइका लागि दौडधुप गर्नु पर्नेछ</p>	<p>तुला</p> <p>सामान हराउने वा चोरी हुने सम्भावना छ।</p>	<p>मकर</p> <p>आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ। जोशजाँगर र हिम्मत पनि</p>
<p>वृष</p> <p>भगवानको आशीर्वादले भने काम बन्नसक्छ। लगनशीलताले विभिन्न अवसर दिलाउनेछ।</p>	<p>सिंह</p> <p>दैनिक कामहरू सन्तोषजनक ढंगले सम्पन्न हुनेछन्।</p>	<p>वृश्चिक</p> <p>दैनिकी काममा चुनौतीको सामना गर्नुपर्ला। कतिपय राम्रा अवसरहरू प्राप्त हुनेछन्।</p>	<p>कुम्भ</p> <p>कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ। वैदेशिक कार्य पनि अधि बढ्नेछ।</p>
<p>मिथुन</p> <p>रमाइलो यात्रा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ। आकस्मिक धन लाभ हुनेछ।</p>	<p>कन्या</p> <p>आज सामाजिक तथा धार्मिक कार्यमा रुचि बढ्नेछ। नयाँ वस्त्र एवं अलङ्कारको प्राप्ति</p>	<p>धनु</p> <p>आज नयाँ र शुभ समाचार सुन्न पाइएला। मनमा हर्ष, उमङ्ग र उत्साह छाउनेछ।</p>	<p>मिना</p> <p>सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ। गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ।</p>